

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
Maig del 1997.
És negre nit, plou.
En un mas aïllat de l'alta Garrotxa,
un home dorm plàcidament
fins que el desperta el grinyol d'una porta.
Sense moure's del llit, gira el cap
i veu una figura en la foscor.
L'intrus se li acosta en silenci
i ell, alarmat, intenta aixecar-se del llit.
Ja no hi és a temps.
De seguida el té el damunt
i veu que abran d'un ganivet.
Hola a tothom, soc Carles Porta.
Gràcies per escoltar-nos.
Fa 26 anys van matar un home que tothom considerava un bon jant.
L'atac va ser a traïció mentre la víctima encara era el llit
i la van cosir a ganivetades.
La notícia va deixar a tothom estorat.
Aparentment, ningú tenia motius per fer-li mal.
Prepareu-vos per un cas on la varícia humana
i la lentitud del sistema tindran un paper fonamental.
Intentarem posar llum a la foscor.
Comencem.
Mine must be the shame.
You want it darker.
We kill the flame.
Millified, crucified in the human frame.
A million candles burning for the help that never came.
You want it darker.
I'm ready, my lord.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Crims.
En Carles Porta.
Avui anem a l'alta Garrotxa,
el terme municipal de la Vall de Vianya.
Allí, entre boscos espècils,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

hi ha la llibertat de la llibertat.

Avui anem a l'alta Garrotxa,
el terme municipal de la Vall de Vianya.

Avui anem a l'alta Garrotxa,
el terme municipal de la Vall de Vianya.

Un mas que és l'hora un restaurant i una casa de turisme rural.

Aquesta història comença el 5 de maig del 1997.

És dilluns.

A les 12 del migdia,

l'Anna Maria, que fa de cuinera del restaurant,
arribi a Camplanes acompanyada del seu fill Joan Carles.
amb el cas.

Aquell cap de setmana era el cap de setmana de l'1 de maig,
que l'1 de maig ens sembla que s'esqueia amb un dijous,
i hi havia 3 dies de porn, o 2 dies de porn.

I, bueno, esclar, havia tingut una comunió,
havia fet una comunió, havia tingut molta gent,
i, bueno, com que hi tenia una noia,
tenia vàries noies que anaven a servir,
però, esclar, aquelles, vull dir, marxaven el diumenge,
marxaven i ja estava.

Però, llavors, la que tenia de cuinera,
aquell el dilluns hi tornava per netejar la cuina i fer...

Avui, l'Anna Maria ha vingut amb el seu fill Joan Carles,
perquè pensa que entre tots dos faran més via.

Així, doncs, entren al restaurant
i la mare se'n va directe a la cuina.

El fill, en canvi, veu un llum encès al passadís del costat
i s'hi acosta per tancar-lo.

El llum surt per l'esclexa d'una porta entre oberta.

El noi l'obre del tot i fa un crit.

A l'armada, l'Anna Maria surta a córrecuita de la cuina i va cap allà.

El seu fill està d'esquena i mire fixament alguna cosa.

La dona l'agafa pel braç i li pregunta què ha passat.

Llavors, el Joan Carles es gira
i assegna l'interior de l'habitació.

L'Anna Maria contempla horroritzada
el cadàver de Francesc Mayà, l'amo de Camp Planes.

Està en mig d'un toll de sang.

A les 12 i 54 minuts d'aquell dilluns 5 de maig,
la Guàrdia Civil es posa en contacte amb els Mossos d'Esquadra
per avisar-los que ha aparegut un cadàver a Camp Planes,
una masia de la Vall de Vianya.

Fa només 6 mesos que els Mossos han desplegat a la garrotxa.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Els sots inspectors, Martí Pons i Blai Ortiz ens ajudaran a narrar el cas. De seguida entraran a la casa i aniran a l'habitació on ha aparegut el cadàver, però abans es troben amb un primer indici. Quan arribem, el que trobem a la patrulla ens diu que a 50 metres viu i, a més, ho veiem, a 50 metres de la casa hi ha, potser, 50 o 100 papers i caixes buides. L'ara Sots Inspector Blai Ortiz de la Policia Scientifica s'encarrega de les fotografies, com té 7 caixes de cartró i un munt de papers escampats per terra. També hi veu una classificadora de monedes buida. Després de deixar constància de la troballa, ara sí, entre el mas. El que es va fer és, primer, es va localitzar l'habitació, en què a l'habitació hi havia una persona, una persona d'uns 40 anys, aproximadament, amb múltiples ferides en el cost, tant a la part turàsica com a la part de l'esquena. La cambra es troba el segon pis darrere del restaurant. L'habitació es contigua a un passadís que dona accés al menjador i al bar i a la cuina. La cuina està aquí, després hi ha un tamenell, ja a la zona de bar i a la fonda, si ens imaginem una mica, el restaurant. Per a l'aliment amb aquest passadís hi havia un apret, amb un passadís també, un segon passadís estret, que tenia 3 habitacions d'aquest estret. La del mig era on la víctima... s'ho havia d'adormir i estava oberta i amb la llum encesa. La víctima és un home d'uns 40 anys. Fa aproximadament un metre i 80 d'alçada i és de complexió robusta. Va mig despullat, només porta uns calçotets de color vermell. El cos és a terra, entre un armari i el llit, que està desfet. I ja s'han per tot arreu. I quan entrem a l'habitació, es veu una habitació totalment desordenada, totalment desordenada, l'habitació donava la imatge que allà es va exercir una agressivitat i violència brutal. Un cos, al terra, en el que presentava dos classes de ferides, ferides amb amorraxis i ferides sense amorraxia. Tot saber la ferida sense amorraxia significa que és una ferida postmortem. És a dir, una vegada que el cos deixa de... a dins del cos deixa de circular la sang.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

A les dues del migdia,
una hora després que els Mossos revessin l'avís,
el jutge de Guàrdia ordena l'execament del cadàver.
El cos és trasllada a l'hospital Sant Jaume Dolot
per practicar-li l'autòpsia.
Mentre estan, la policia comença a fer indagacions.
En primer lloc interroguen la Namaria, la cuinera,
i el seu fill, el Joan Carles,
que relaten com han trobat el cadàver.
La Namaria explica que la tarda anterior
va estar treballant a camp planes i no va notar res estrany.
També diu que quan va marxar,
la víctima estava xarrant tranquil·lament amb una cambrera,
una tal Maria Àngels.
Els Mossos citaran la Maria Àngels per què detall
què va fer ahir al vespre.
Però abans hi ha una família a qui cal comunicar la notícia.
Explica'ns qui és la víctima, Lídia Urriols.
Es deia Francesc Maià Agostí, però tothom li deia Xico.
Tenia 47 anys, va néixer a la Vall del Vac,
molt a prop de camp planes, i era el tercer de quatre germans.
La Roser Roura, la dona que hem sentit al principi del capítol,
era la seva cunyada, l'esposa del seu germà.
Ella i la Rosa Masó, l'ex-dona del Xico,
ens ajudaran a conèixer-la una mica millor.
Era un noi normal, treballador, de petits...
No van néixer a la casa del costat, que deien ells.
Volien dir que eren els mesobers d'una casa gent de benestar,
i ells eren més pobres.
Però van anar tirant endavant, no passaven gana,
menjaven el que podien, però diuen que mai van passar gana,
però de seguida es van espavilar tots a sortir de la Vall del Vac i treballar.
I a tots es van espavilar,
i un xico ell del principi havia fet de paleta,
i després amb la Rosa van muntar un restaurant a la Vall del Vac.
I després, per cert, constàncies de la vida es van separar,
i ell, llavors, em van muntar una altra, una mica més gran,
que va ser allà on va passar l'accident que va passar.
El xico va comprar campanes als anys 90.
Llavors la Masia està ben molt mal estat.
Va comprar la propietat, i ell la va anar a restaurant,
i la va anar fent, i va començar fent menjars.
Així és una mica de... perquè li agradava, i això,
i va anar tirant endavant, i ho tenia bastant bé.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Reballava molt, li anava molt bé.
Malgrat que estaven separats,
el xico i la Rosa mantenien una bona relació.
El cap de Vall era el pare dels seus fills.
La Rosa recorda perfectament com va rebre la notícia.
Jo, quan vaig escegar, jo estava treballant aquí a la canya,
en un restaurant, en un dilluns, estava tope,
i va trucar el telèfon, i el meu jefe el va agafar.
Jo ens servia així, me'l vaig veure, que deia,
què dius, què ha passat, perquè dius, què dius, això no pot ser.
I després em dius, Rosa, et demanen el telèfon,
i jo dic, no, no, no, jo no m'hi poso,
per el que has dit tu, és una mala notícia,
jo no m'hi poso, el telèfon, no.
I vinc a posar-te el telèfon i dic, que no, que és una mala notícia,
i que no, i al final m'hi vaig posar.
I era la germana, l'Anna, que em deia que ens escona mort.
Dic, però d'aquest, d'un accident de cotxe, diu, no ho sé, no ho sé,
només m'han trucat, que és mort, i hem d'anar cap allà d'àl·la,
et passem a buscar.
La germana del xico la recull al restaurant,
i en mitja hora sona campanes.
I em vaig assentar allà de fora el padrís, me'n recordo,
i... no vaig conèixer ningú de la gent que hi havia allà,
jo no sabia pas ni un temps ni què passava,
després ens van dir que el havien assassinat,
i vaig trucar amb una meva germana i dic, que vius a l'altra gent,
perquè no sé qui ets, li vaig haver de dir,
no sé ni qui trucava.
I els hi vaig dir, i dic, però com ha anat?
A tira us dic, no, després vaig tornar a mirar un mosso i em va dir,
no, amb un ganivet.
Però és això, les ganivetades.
La Rosa encara ha de processar el que ha passat,
però a la tarda, ella i els seus cunyats
declaren davant dels Mossos d'Esquadra.
Lògicament nosaltres els preguntem
si tenien alguna idea o alguna hipòtesi
d'aquí havia pogut ser l'autor d'aquest assassinat.
Lògicament en les primeres declaracions no ens aporten massa
com per poder identificar hi ha un fil conductor de l'investigació.
Mentre el grup investigador comença indagant la vida de la víctima,
la policia científica inspecciona l'escenari del crim.
Al passadís del segon pis, el que va fins a l'habitació del xico,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

troben restes de terra.
Durant la nit ha plogut i sembla que l'autor o autors
duien fang a les soles.
Els agents entren al dormitori del xico.
La canva està de cap paravall.
A banda de papers, a terra hi ha caixes buides,
muntanyes de roba i un paquet de tabac.
A més, hi ha sang per tot arreu,
al parquet, al llit, a les portes de l'armari,
fins i tot a les camises que hi ha penjades a dins.
Per l'anàlisi de les taques, la hipòtesi,
que nosaltres vam poder deduir,
doncs els autors es van trobar a la víctima al llit.
El sentir soroll la víctima es devia despertar.
I ja el Matalàs presenta una gran taca de sang.
Una vegada mires i analitges aquesta taca de sang,
és possible que fos primer ferit mentre estava llit,
perquè és moguer, o perquè se'l va trobar sobtadament.
I després hi veiem que tenia un armari,
que és un petit armari just en front del llit,
que estava obert i que és mig armari a penjador
i mig cap avall de diferents calaixos.
Doncs en el damunt d'un d'aquests calaixos té bé,
hi ha una gran taca de sang,
que sospitem que la víctima es va xecar,
va començar a defensar-se,
i el van encaixonar contra l'armari,
i allà segurament li devien assestar
algunes altres ferides, d'armes blanques.
Damunt del llit, els agents troben un rifle del calibre 22
i a terra, sota uns papers, un carregador del mateix calibre.
La munició està intacta, no s'ha arribat a disparar.
I suposo que el devia tenir a l'armari,
suposem que el devia tenir a l'armari,
però no li va donar temps a carregar
o a muntar el rifle per defensar-se.
De moment no saben per què el xico tenia l'arma a l'armari.
Tenia por o era només per caçar, i el vorem.
Els Mossos recollen el rifle i el carregador
i comencen a prendre mostres de sang,
també agafen un munt de cabells.
Vam intentar localitzar tots aquells cabells,
sobretot el llit, perquè el llit estava desfet,
tot el que és el cobrellit, l'amant i el llençol,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

estava desfet, amb restes d'haver...

Recordo que alguna d'elles d'haver intentat netejar
o ben netejat els ganivets, i per tant hi havia sang i cabells.

En total recollen més de 200 cabells.

Amb les empremtes no tenen tanta sort.

Els reactius que nosaltres utilitzàvem fa 30 anys
eren reactius mecànics,

aquests reactius que posaves al cim d'una superfície
i feia pareixa l'emprente d'actilar.

Però en l'habitació no van poder,

perquè la porta era de fusta, mal i, a més, amb rugositat.

Els portes de l'armari també de fusta.

Les portes de la finestra que estaven tancades, totalment de fusta.

Tot i que no poden extraure d'empremtes d'actilars,

els agents de la policia científica arriben a aquesta conclusió.

Per la situació del cadàver i la agressivitat que hi havia,

és molt difícil que un home de 40 anys,

de metro 70, metro 80 fort,

doncs amb una altra persona pogués fer-ho sola.

Que es pot, sí, possiblement.

Però nosaltres ja des d'un principi vam veure que aquí pot haver-hi
més d'una persona implicada.

A aquest detall se n'hi ha de fer un altre que podria ser important.

Vam comprovar que, primer, tots els accessos, excepte un,
estaven tancats i, dos, que un, l'accés, estava obert.

I, finalment, tres, que cap dels accessos estava forçat.

Per tant, hi havia una porta oberta.

Com? Per què? No ho sabem.

Pot ser que hi ha dos hipòtesis que se l'haguessin oblidat
o pot ser que algú l'hagués deixat oberta expressament.

I am ready, my lord.

Grims.

Amb Carles Porta.

Al vespre, els investigadors tornen a la comissaria Dolot
i intercanvien opinió sobre el cas.

Ara com ara, estan tots d'acord que el robatori amb violència
és la hipòtesi més plausible.

Sabiem per què la cuinera així també ens ho va dir
de que havien tingut moltíssima gent.

A més, tenia unes quantes habitacions
que havien estat plenes tota la setmana santa.

En aquells moments encara anaven amb passetes,
però el que es cobrava per habitació

era una quantitat maca

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

i, per tant, el mòbil econòmic hi podia haver estat.
Tot i això, hi ha coses que no quadren.
Segons la cuinera, el prau de l'habitació
eren 6.500 passetes per persona i dia.
És a dir, 39 euros.
I, durant el pont, si haurien allotjat uns 12 adults,
això vol dir que haurien facturat,
com a mínim, 230.000 passetes, uns 1.300 euros.
I la policia científica informa
que han trobat gairebé 300.000 passetes amagades a l'habitació.
Això genera dubtes als investigadors.
I si el mòbil no és el robatori?
I si no s'han endut diners?
La violència amb què s'han acarnissat amb la víctima
també els fa ballar al cap.
Pareu atenció al que diu l'autòpsia.
Els pèrits forenses van determinar
que la víctima va morir entre les 2 i les 4 de la matinada
del dilluns 5 de maig, atacat mentre dormia amb un arma blanca,
que li va produir 12 ferides,
dues de les quals, mortals,
provocant-li fortes amorràgies i la mort quasi instantània.
Pel nombre de ferides i la localització d'algunes d'elles,
els informes dels forenses
determinen la intencionalitat clara de causar-li la mort.
Els forenses determinen en l'autòpsia
que almenys la primera ganivetada a l'esquena
té lloc mentre la víctima ja hi ha enllit.
L'atac va ser fulguran d'una extrema innecessària violència,
tal com ho demostra el nombre de ganivetades
i la localització de les ferides.
A veure, nosaltres partim de la base
de que quan hi ha hagut tantes punyalades
i fins i tot hi havia un tall bastant important al coll,
és una agressivitat molt important.
I això normalment és per un tema passional,
o perquè puguis estar induït per a algun fet molt puntual.
Però l'agressivitat era molt important.
Llavors, en aquells primers moments,
nosaltres vam anar per la línia passional.
Quin és el mòbil del crim, els diners o un assumpte molt més personal?
I, com diu la gent d'hermosos passional.
A la Vall de Vianya aquesta pregunta flotarà en l'ambient durant dies.
Tot home en parla i la família de la víctima ho viu com pot.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Ui, va ser una bomba.

Va ser una bomba, sí.

Tu te'n va a la seva, eh?

Sí, bueno, això passa, però vull dir,

va ser una bomba perquè era una persona que el coneixia molta gent.

I és clar, allò que passa...

Era molt conegut i desconegut.

Sempre hi ha comentaris cap aquí i comentaris cap allà.

Espero que molta gent no sabien i com del no res,

havia de comprar a la casa, però tampoc sabien que hi havia una hipoteca pagant.

La gent feia cabals.

Sí, que sí, poder traficar bandroles...

Ja veus, per haver comprat una casa bé, i si es va fer tota la feina...

I ella es va fer totes les obres.

I hi havia una senyora hipoteca.

I hi havia una senyora hipoteca que després...

Ara se n'havia de puvar a marrar-la i no va passar res,

però vull dir que és clar, la gent...

L'endemà del crim, 6 de maig,

els investigadors continuen prenent declaracions.

Ara sí, interroguen la cambrera, que segons la cuinera de Camp Planes, va ser l'última persona que va veure la víctima amb vida.

La cambrera, que es diu Mari Àngels,

declara que va estar netejant les habitacions

que havien estat ocupades tot el cap de setmana.

Han acabat abans de marxar, baixa raon estona amb el Xico,

que li va dir que estava tan maldat que no pensava sortir de casa.

I ell els diu menys al vespre, quan acabaven el servei,

per regla general diu que sempre solia marxar

i se n'anava a sopar amb una colla d'amics.

I aquell cap de setmana es veu que estava molt cansat i no va marxar.

Més coses.

Els Mossos d'Esquadra amplien el cercle

i interroguen també amics i fins i tot proveïdors de la víctima.

Tot home diu el mateix.

El Xico era molt bona persona i no tenia ni amics.

No sé quanta cabe i no estava ficat en negocis estrans.

Sobre el rifla que van trobar a l'habitació,

l'entorn de la víctima confirma que era del Xico,

que era legal i que només el feia servir per caçar de tant en tant.

Al principi ningú aporta cap pista sobre el mòbil del crim,

però, gra tant, els investigadors troben un possible fil per estirar.

Sí que és cert que hi havia una persona que treballava allà al restaurant,

que ens havia arribat, però això no estava confirmat,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

que podria haver tingut alguna relació amb el finat.
I que la parella sentimental d'aquesta persona
hauria pogut tenir alguna reacció violenta.
El cas està sota secret de Sumari.
Tot això, la informació s'acaba filtrant a la premsa.
El diari el punt publica aquesta notícia amb el titular
Els Mossos segueixen la pista de l'exòsit d'una empleada de campanes.
Va ser un bon coneixedor de la zona
i de l'entorn personal de Maiar,
qui va posar els Mossos sobre aquesta nova pista,
que de moment no ha comportat cap detenció.
Els agents de la policia judicial han sotmes a un intens interrogatori,
una empleada de campanes,
sobretot per obtenir dades del seu antic company i soci,
un home marroquí amb qui la noia havia regentat a Olot,
un bar que actualment està tancat.
El bar de la carretera de Girona, que regentava la parella,
va ser tancat ara fa uns dos mesos,
i va ser l'altre dia que la noia va plantar el seu soci,
i se'n va anar a treballar campanes.
El diari es mente a aquest home amb noms i cognoms.
Els Mossos han interrogat aquest home.
Encara estan al principi de la investigació i no tenen cap pista clara.
Han de comprovar-ho tot.
Però després de parlar amb aquest veí de banyoles,
l'han hagut de descartar per una raó ben senzilla.
Estava creditat que ell no podia haver estat en el lloc dels fets.
Fins ara, el mòbil del crim no estava gens clar.
Però mentre els investigadors segueixen indagant en la vida del xico,
el cas fa un gir.
Els set de maig, dos dies després dels fets,
reben una trucada que ho canviarà tot.
Una veïna de Sant Joan Lesfons, a tocar a Olot,
diu que està molt angoixada
perquè fa quatre dies que el seu fill de 17 anys no dona senyals de vida.
Li me trucava per veure si sabíem alguna cosa del seu fill.
Se la va convidar a venir a comissaria a posar la denúncia de desaparició,
per llavors nosaltres iniciàvem la recerca,
en aquest moment no teníem cap que lligar-me amb aquests fets.
O sigui, eren dues coses totalment diferents.
La dona es presenta a comissaria a la 5 de la tarda
i formalitza la denúncia per desaparició.
El noi es diu Albert Carreras,
llesal, prim i amb els cabells rossos.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Els seus amics li diuen tintint.

La mare explica que no el veu des del vespre del 17 3 de maig.

Fa quatre dies.

Segons diu, tampoc ha anat a treballar.

De moment, això és tot.

I poso la denúncia a marxa i a les poques hores ens va trucar

i ens va dir que havia estat fent gestions, ella, pel seu compte,

i que li havia arribat aquesta informació

que anava amb un amic seu, un tal Victor,

i que possiblement tenien la idea de fer un robatori.

La mare de l'Albert Carreras diu ara

que un amic del seu fill li ha explicat que un tal Victor,

un altre noi de la colla, fa uns dies els va proposar

cometre un robatori.

Tot i que la dona no parla en cap moment de camp planes,

els Mossos lliguen caps de seguida.

En aquells moments que a la Garrotxa era tan calent

aquest tema d'aquest assassinat,

doncs lògicament ens ho vam agafar molt carinyo, aquesta informació.

Sí, llavors vam anar també intentant localitzar-ne l'altra persona.

El Victor aquest també estava ilocalitzable,

era fill d'una família bastant desestructurada de la zona.

I vam començar a intentar a veure on te podrien estar.

Sabiem que aquest tal Victor tenia o havia tingut una novia Ibissa,

i per tant també vam fer gestions

que no n'éssim o no haguéssim volgut fer alguna actuació cap a Ibissa,

amb tema de saló pública i tal.

No vam estar mirant això.

I va ser també a les poques hores

que ens va arribar un informador concretament que jo tenia d'allà el lot,

que en el seu dia gràcies a que no se li va xacar un acte

per a consum de substància públic, de substància estupefaent,

doncs va, ens havia començat a ser un informador nostre.

La declaració d'aquest confident conegut amb el sobrenom de Carpanta

serà clau per a la investigació.

Ja m'ha confirmat que ell havia estat reunit

amb aquestes dues persones, aquests dos desapareguts,

i que havien dissenyat el fet d'anar a robar allà

directament en aquest restaurant de Camp Planes.

Ell no hi va voler formar part d'aquest robatori,

i que ell sabia que aquestes dues persones havien anat robant allà.

El relat del tal Carpanta

referme la hipòtesi dels investigadors.

Amb només 23 anys,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Víctor Ribó acumule dues condemnes per robatori, i, a més, està pendent de judici per 17 sales comesos a la Garrotxa entre 1993 i 1994.

Ara mateix, la prioritat dels investigadors és localitzar Víctor Ribó i Albert Carreres.

Segons el confident, és possible que hagin fugit a Ibiza.

Tot i això els Mossos alerten la policia local de Sant Joan les Fons, on viuen tots dos sospitosos, per si es deixessin veure pel poble.

I ve't aquí que el 9 de maig, 4 dies després del crim de Camp Planes, reben una bona notícia.

Una patrulla de la policia local s'ha atupat amb Albert Carreras.

Carreres passejava tranquil·lament per Sant Joan les Fons quan un dels policies l'ha identificat i l'ha detingut.

El noi no hi ha oposat resistència.

Ara mateix, seu davant dels investigadors anaven en un despatx de la comissaria Dolot.

Se'l veu nerviós, té només 17 anys i no té antecedents.

No està acostumat a declarar davant la policia.

Potser, precisament per això, acabe cantant.

A més dels Mossos també hi és present un advocat d'ofici.

I ens diu que havia robat una derbi variana a la canya per anar a fer aquest robatori.

A poc a poc, Carreres relate que va passar segons ell la matinada dels 5 de maig.

Tal com acabem de sentir, admit que van anar a canplanes amb un ciclomotor robat, juntament amb Víctor Ribó.

Explica que el van deixar aparcat a una mitjora a peu del mas per no fer soroll, i que després va passar això.

Hem dramatitzat part de la seva declaració.

Quan vam arribar, estava tot fosc.

No vam veure cap llum encès ni vam sentir ningú.

Però sí que hi havia un gos que no deixava de bordar.

Com que teníem poc a ens perseguir, si intentàvem entrar, vam esperar amagats.

Lavors va començar a ploure i el cap d'una estona el gos va callar.

Vam aprofitar el moment per acostar-nos a la casa.

Però en Víctor em va dir que em quedés a fora, per si de cas.

Carreres afirma que va passar seguit i hores sota el xàfec per en l'orella fins que va sentir uns crits.

Al cap de 10 minuts més,

Víctor Ribó va sortir de canplanes una mica esverat i li va fer un gest perquè el seguís cap dins.

Lavors li va demanar que recollís una caixa vermella

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

i que la dugués a fora.

Poc després, carreres va tornar a la casa.

Llavors vaig cridar al Víctor i em va contestar des d'una habitació.

M'hi vaig acostar i el vaig veure d'esquena,
remenant uns calaixos.

Un altre cop em va dir que agafés unes caixes.

Aleshores vaig veure aquell home a terra ple de sang.

Li vaig cridar en Víctor, però què has fet? Ets boig?

I ell em va dir que l'havia hagut de matar
perquè m'havia agafat una escopeta.

Crims.

Per què m'atèn?

Albert Carrere s'insisteix abans dels Mossos,
que no va tenir res a veure amb la mort de Chico Mayà.

Diu que quan el va veure ja era mort.

Tot seguit, relate que Ribó i ell van marxar de canplanes a peu
i van desfer el camí fins on havien aparcat el ciclomotor.

I van pujar i es van acostar a Sadernes,
un altre nucli rural de l'alta Garrotxa.

Allí van travessar un pont romànic de 28 metres d'alçada,
el pont de Llerca,

i Ribó va llançar al riu l'Arma del Crim, un ganivet.

Després van tornar a agafar la derbi variant
i la van abandonar a castell follit de la Roca.

Carrere es diu que es van endur unes 150.000 passetes,
l'equivalent a uns 900 euros.

Amb aquests diners van agafar una autocar en direcció a Barcelona,
i un cop allà van comprar roba,

perquè la que duien estava xopa i brutà.

Després es van allotjar en una pensió
i van dormir fins als 10 de la nit.

Llavors van anar al port, van comprar un bitllet,
i van agafar un vaixell cap a Ibiza.

Carrere es relata que quan eren a alta mar
van llançar per l'avor de la roba que duien la nit del crí.

Van arribar a Ibiza a les 8 del matí,
i allà també es van hostatjar en una pensió.

L'endemà Víctor Ribó va agafar un vaixell cap a Dènia, a Lacan,
i Albert Carrere es va tornar a Barcelona,

perquè diu que està ben molt penedit dels seus actes.

Diu que es va quedar amb 7.000 passetes, 42 euros.

La resta s'ho va endur Ribó.

Després de narrar la seva versió dels fets,

Albert Carrere es passe la nit a les garjoles de la comissaria Dolot.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

L'endemà els Mossos el porten davant del jutge de Guàrdia i tornen a repetir el relat.
El seu advocat demana que és valori que ha col·laborat amb la policia i argumenta que no hi ha risc de fugida.
Tot i això, el jutge dicta presó preventiva sense fiança.
Malgrat que Carrere des es menor d'edat té 17 anys, ingressa al centre penitenciari de Figueres.
Ara, la prioritat dels investigadors és trobar Víctor Ribó.
Segons ha declarat Albert Carrere, podria ser a Dènia, a la comarca de la Marina Alta, al país valencià.
Llavors, vam trucar amb el cos nacional de policia del port de Dènia.
Se li va passar tota la informació, se li va passar com era físicament aquesta persona, que tenia una característica que és que tenia una orella deformada, i més o menys la manera de vestir que duia l'última vegada que se la havia vist, i casualitats de la vida, aquesta persona estava sentada en el hall del port d'allà.
I, per tant, aquest agent del cos nacional de policia va procedir la detenció immediata en el moment que no tot li van passar l'ordre de detenció per fax.
Víctor Ribó estava esperant per embarcar-se cap a Ivis a aquella mateixa nit.
En lloc de passar-la al Tamar, la passa a les garjoles de la comissaria de Dènia.
L'endemà declara davant un jutge de Guàrdia.
A diferència d'Albert Carreres, que va admitre haver estat a Camp Planes la nit del crim, Ribó diu que no va sortir de casa, i va afirmar que Carreres li havia proposat cometre un robatori, però que no em va voler saber res.
També diu que es va assabentar del que havia passat a Camp Planes quan ja era a Ivissa.
Un dia, l'Albert va comprar el diari i, mentre el llegia, vaig veure que reia.
Li vaig preguntar què li feia tanta gràcia, i em va mostrar la notícia.
Llavors va dir que havia n'estat ells.
Segons declara Ribó, Carreres va dir, i el va dir que ha sigut nosaltres.
Ribó diu que va suposar que amb aquest nosaltres referia als seus amics.
Diu però que no va voler saber res i va callar.
Després de declarar el jutjat de Dènia, la Guàrdia Civil trasllada Víctor Ribó a Olot.
En primer lloc, passem pels Mossos d'Esquadra,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

però es nega a declarar.
Llavors el porten al jutjat i allà repeteix la versió de Dènia.
Poc després va de camí a la presó de Figueres,
amb els principals sospitosos entre rexes
i els investigadors intenten localitzar l'arma del crim.
Recordeu que el bar Carreres
va declarar que l'havia llançat al riu a Sadernes.
Es van estar buscant les gorgues de Sadernes.
Sé que els bombers van triangular molt bé la part de sota.
Era... estava com molt fos,
que ells fan servir un sistema quadriculat
per anar buscant el que busquin.
En aquest cas buscaven els benivells.
No es van localitzar
i, paral·lelament, la feina era de científica
de treballar tot el tema que havien anat treballant
de cabells i tot el tema de l'ADN.
De moment no hi ha resultats.
El laboratori està desbordat amb totes les mostres recullides
a la sena del crim
i diu que necessitarà temps per analitzar-les totes.
Pel que fa a l'arma, els investigadors no tenen gaire esperances.
Si realment va llançar-la al riu, podria ser a qualsevol lloc.
Però 12 dies després dels fets
s'emporten una nova sorpresa.
El 17 de maig del 97 ens va trucar una persona a comissaria
que ens podia portar informació de on estaven els benivets
a canvi de 2 o 3 milions de pessetes.
Aquesta persona era una persona
que estava ingressada en el centre penitenciari de Figueres
i per tant li havia passat la informació
a un dels dos.
Ara no sé quin dels dos exactament ja no ho recordo, val?
Qui li va passar la informació és Albert Carreres.
Aquest altre intern diu que Carreres li va relatar
què va passar a la nit del crim
i afirma que sap on va llançar l'arma.
Una setmana més tard, dos investigadors interroguen el confident
que no rep cap recompensa.
I l'home explica que la idea de cometre el robatori
va ser de Víctor Ribó.
Diu que hi ha una altra persona que hi va tenir un paper destacat.
La idea que tenien era d'anar a robar teme econòmic, valer diners,
perquè considerava que hi havia molts diners, val?

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Que aquí els havia passat la informació era el fill de la cuinera, que també era amic d'aquests dos, val?
I que la idea que tenien era d'anar-se a Naivissa, que és allà on tenia aquesta parella o aquesta coneguda, el Víctor Ribó, o sigui que anar a comprar valència, comprar substàncies de defens per no els a vendre a Naivissa. Recordeu el Joan Carles, el noi de 15 anys que va trobar mort xicomellà? Doncs bé, segons aquest confident, va ser ell qui va dir-los que a Can Planes hi hauria diners. Ara bé, d'acord amb l'informador, el Joan Carles no va ser a Can Planes la nit del crim. Segons diu, ni ell ni l'altre noi de la colla van voler sumar-s'hi, i, finalment, només van anar-hi Víctor Ribó i Albert Carreres. Un altre detall important és que, segons diu, Carreres li ha confessat que va participar activament en el crim. El confident afirma que, mentre Ribó atacava la víctima amb un ganivet, Carreres va agafar-ne una altra de la cuina i també va apunyalat xicomellà. Després, se'n van desfer a castell follit de la roca i no a cedernes, com havia dit l'Albert Carreres. Els Mossos busquen on els ha dit el confident, però tenen poques esperances. Han passat 24 dies dels fets i ha plogut molt. Però tornen a tenir un cop de sort. Doncs, arran d'aquesta informació, localitzem els ganivets a sobre d'una pedra, que també sempre la sobra ajuda. No van caure dintre del rec, d'allà sota del penya assegat d'aquesta llet, va caure sobre una pedra i es va trobar com un drap embolcallat. El lubrim, i quan consobra i es troben, un ganivet de tallar per nil, d'uns 24-25 centímetres, amb restes de sang i cabells, un ganivet de cuina amb una fulla d'uns 3, 3 centímetres i mig, que coincideix amb l'emplada de les farides que presenta el cos, i dos guants, no sé si un era de cuir, negre i un altre, no sé si era de roba. La policia científica pren mostres de sang i les envia juntament amb un pèl que han trobat en un guant a l'Institut Toxicològic. També busquen empremtes al mànec dels ganivets, però no en troben cap. Ara només cal esperar que arribin els resultats.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

La conclusió que tenim és claríssima,
que havien estat ells dos,
que la informació havia sortit del tercer amic,
que era el fill de la cuinera,
i que possiblement havien assadat els dos
qui havien assadat a l'habitació.
Els Mossos creuen que el fill de la cuinera
va passar informació als detinguts.
Tot i això, segons el fiscal Geronimo Gómez,
no se'l pot acusar de cap delictes.
El chico negó su participación
con una explicación bastante razonable,
diciendo que les había dicho que su madre estaba...
trabajaba en ese lugar y que, por tanto,
ni se les ocurriera contar con él para nada,
pero que algo le habían dicho sobre lo que podía suceder,
pues, al parecer, sí.
Yo, de todas maneras, la información que les pudo dar,
yo creo que no servía ni siquiera
para considerarlo comparador necesario,
porque era una información que podía haberse obtenido
por cualquier otra vía,
o ni siquiera haberse buscado esa información,
simplemente sabiendo...
¿Tú madre trabaja en este sitio?
¿Y qué tal le va al dueño?
Porque el otro día hace una celebración.
Simplemente, con una conversación así,
ya cualquiera hubiera sabido que este hombre,
como era empresario que era,
llevaba una casa rural, pues, dinero debía tener.
Albert, Carré, Des i Víctor Ribó
són els únics processats per la mort de Chico Mayà,
però abans d'arribar al judici,
caldrà superar un altre obstacle i no serà fàcil.
Aparte de...
de los consabidos retrasos o dilaciones propios
de cualquier procedimiento,
aquí lo que dilata el procedimiento
son el análisis de los pelos.
El Instituto Nacional de Toxicología
llega a contestar
que no tiene tecnología suficiente o medios suficientes
para el análisis de esos pelos,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

en un plazo razonable,
y que advierten de la posibilidad de que se dilate hasta en diez años.
Una forma de agilizarlo
fue que se pudiesen repartir los pelos
para analizar entre diferentes institutos,
aunque no fueran oficiales,
siempre y cuando tuvieran las técnicas que avalasen,
desde el punto de vista oficial,
que se podían hacer correctamente.
Entonces pasó, se dispersaron, digamos,
por el Instituto Nacional de Toxicología de Barcelona,
el de Sevilla, el de Madrid
y luego por diferentes universidades.
Tot i això passen els anys i els resultats no arriben.
El 2001, quatre anys després dels fets,
s'acaba el termini màxim de presó preventiva
i el mercarrer és Víctor Ribó, queden en llibertat.
És un cop molt dur per a la família de Txicu Mayà.
Sentim la Rosa, l'ex-dona del Txicu.
Fatal, molt malament,
perquè el que ho va passar més malament és realitzar.
Sí, clar, perquè sortia a les nits i sols...
En aquesta no en arribó, no tant.
En aquest se'l trobava aquí a la canya.
L'únic bar que hi ha a la canya de jovent, i ell venia aquí.
Però en l'altre se'l trobava a les discoteques,
i a més a més en Albert se li posava en xolo.
I la Bogart, sempre li deia,
controla't, no el toquis perquè tu pegaràs el que li facis a ell.
Jo ja sabia que se l'havia trobat perquè a la nit
ja el sentia xisclar, cridar.
L'any 2006, 9 anys després del crim,
encara no s'ha acabat d'analitzar tots els pèls.
I nosaltres, cada quants temps,
anar trucant i anar baixant cap a xirona...
Com estan les coses? I anar insistint.
I anar insistint. I anar insistint.
Els familiars de la víctima estan tan indignats
que esqueixen davant dels mitjans de comunicació
de la lentitud de la justícia.
La Rosa, fins i tot, escriu una cançó amb la melodia
d'un tema de Raül titulada,
Sueño tu boca.
La sentirem al final del capítol.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Encara hauran de passar dos anys més
des que la Rosa escriu aquesta cançó,
fins que, per fi, s'acaben d'analitzar tots els pèls.
Almenys, l'espera ha valgut la pena.
Sí, ja havia arribat un moment que ja pensaves...
Que d'araixis i no es farà res, no es farà res.
I al final, un bon dia...
Ens va trucar l'avogad i diu...
Tindreu una sorpresa.
S'ha trobat un pèl microclondrial d'aquest
que pertany a l'enribó o bé de la família d'enribó.
Diuarell o Ariurajudici.
Crims.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Amb Carles Porta.
S'han identificat dos pèls amb l'ADN mitocondrial de Víctor Ribó.
Però què vol dir això?
Lo que se analizó era...
No el ADN nuclear, sino el ADN mitocondrial.
Y me parece que la diferencia estaba
en que, en uno de los casos, en el ADN nuclear,
se podía determinar prácticamente con nombres y apellidos.
Aquí imperteneció al pelo, mientras que en el ADN mitocondrial,
lo que determinaría era...
que pertenece a la rama materna de esa persona,
que en este caso venía a ser lo mismo,
porque no teníamos ninguna noticia ni el radio nunca
de que Víctor Ribó Aguado
tuviera alguna persona de su familia por vía materna
vinculada con Chico Mayá.
Un d'aquests pèls es va trobar l'escenari del crim.
Concretament, el llit de la víctima.
L'altre és el que es va localitzar
en un d'aquests pèls.
El llit de la víctima.
L'altre és el que es va localitzar
en un dels guants que van aparèixer amb els ganivets.
Ara sí, és tan que la instrucció.
El 25 de febrer del 2008,
10 anys i 9 mesos després de la sala camplanes,
comença el judici contra Víctor Manuel Ribó,
a l'Audiència de Girona.
Albert Carrera serà jutjat per un tribunal de menors,
perquè, quan es va cometre els fets, tenia 17 anys.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Ara en té 28.

El fiscal Geronimo Gómez demana 25 anys de presó per a Víctor Ribó, l'acusa d'un delictes d'assassinat

i un altre, derroboratòria amb violència.

Yo defendía que el ataque había sido fulgurante.

Este hombre estaba en ropa interior, en la cama, y tenía una lluvia de cuchilladas en el cuerpo.

El fiscal basa el seu escrit en les declaracions d'Albert Carrera

i del confident dels Mossos d'Esquadra

i en la troballa dels ganivets i dels pèls.

La defensa, en canvi, considera que no hi ha prou proves per condemnar Ribó.

Sentim la crònica que em va fer TV3,

que inclou un diàleg entre el fiscal i l'acusat.

Víctor Ribó s'ha declarat innocent

i ha dit que Albert Carrera es va insinuar-li

que havia participat en els fets de camp planes,

i que va demanar-li d'acompanyar-lo a Ibiza poques hores després del crim,

amb l'excusa que s'havia escapat de casa.

I sobre aquesta incriminació ha basat el fet

que s'hagi trobat algun cabell amb el seu ADN,

a la cena del crim o als guants que es van utilitzar per matar Francesc Maillà.

En este caso, un pelo suyo en esos guantes,

junto con el arma que tiene ADN de la víctima,

el motivo es, me ha dicho que porque Albert Carreras

le dejó ese guante.

No, no es que me dejaba el guante, me dejaba los guantes en la moto.

En la moto.

O sea que si hay un pelo suyo con el arma de crimen, es por eso, ¿no?

La fiscalia també cita Albert Carrera es com a testimoni,

però ara diu que no recorda res.

En el judici no lo sé, no me acuerdo, no lo sé, no me acuerdo.

Es va tirant, no sé.

Me lloro una hora dilluns, no lo sé, no me acuerdo.

En canvi, el company de presó, que el va delatar, té bona memòria,

i repeteix Phil Perranda el que va dir pocs dies després dels fets.

Albert Carreras li havia explicat que ell es havia quedat de fora a vigilar,

però que després, en Ribó, el va cridar...

20, 20, i aquesta tia li costa mucho de morir-se.

I després diu que ell va entrar i va agafar el cannibet

que primer va treballar a la cuina.

El 5 de març del 2008, després d'una setmana de judici,

el jurat emet un veredictes.

Declaren Víctor Manuel Ribó culpable d'assassinat,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

robatori en violència i violació de domicili.
Però li apliquen un atenuant de dilacions indegudes
perquè han trigat massa anys a jutjar-lo.
Sentim Carles Monguilot, advocat de l'acusació particular.
La jurisprudència ja ha assenyalat
que quan una causa penal es retrassa 18 mesos injustificadament
i no han de ser 18 mesos seguits,
en períodes que es poden anar sumant fins a 18 mesos,
això és un atenuant de dilacions indegudes.
I si es retrassa de 3 anys a més,
aquest atenuant és un atenuant molt qualificada, que es diu.
Què vol dir? Doncs vol dir que la pena baixi un grau.
Per exemple, una pena que vagi de 10 a 15 anys,
si hi ha un atenuant de dilacions indegudes molt qualificada,
baixarà un grau, vol dir que anirà de 5 a 10 anys.
Victor Ribó és condemnat a 15 anys de presó
per l'assassinat de Chico Mayai pel robatori d'una quantitat no determinada.
Finalment, no s'ha pogut aclarir quants diners van endur-se,
ni tampoc com van entrar a camp planes.
Recordem que hi havia una porta oberta, però no està bé forçada.
Pocs mesos després que es jutges Victor Ribó,
Albert Carreres és condemnat a dos anys d'internament
i a un any i 10 mesos de llibertat vigilada.
La sentència declara provat que va participar directament en el crim.
Tras comprobar la presencia del morador de la casa,
el jovent acusado, lejos de amilanarse,
y pese a poder desistir de su propósito y abandonar en lugar,
persistió en su ánimo i atacó salvajemente a Francesc Mayai Agustí,
provisto de un cuchillo de grandes dimensiones,
ocasionándole 12 heridas cortopunzantes
en la parte anterior y posterior del tronco,
con afectación de la cavidad abdominal y torácica,
incluyendo la sección del pericardio
y la sección completa del callado de la arteria horta,
provocando con ello una intensísima hemorragia externa e interna
y la muerte irremediable y casa instantánea de Francesc Mayai Agustí.
Després d'un viacrucis judicial de mes de 10 anys,
la família de Chico Mayai no ha trobat la reparació que esperava.
La condemna de dos anys per a Albert Carrere
significa que no haurà d'ingressar a presó,
perquè ja els va complir preventivament.
Més d'un cop, la Rosa s'ha trobat amb els assassins del Chico,
això que sentirem va passar fa uns anys.
El meu cunyat, la casa de la germana d'en Chico,

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

van posar un portal automàtic
i es veu que els tubos de l'aigua el tocaven,
i llavors van cridar amb una empresa d'olot,
la neboda, que els vinguessin a soldar-los d'això.
I jo vaig veure la meva neboda baix que mirava i vaig baixar.
I al moment de passar amb veixis com una tremolera amb el miró
i tiro endavant i li dic, aquestes en carreres,
que han passat molt d'anys, no l'havies vist més jo,
i diu, poc pot ser, poc pot ser.
Dic, jo juraria que hi hagués en carreres.
Cada vegada que deixo, em va veure la tremolera.
I després arriba el meu nano, que era el migdia, això,
i dic, exacte, aquestes en carreres,
què vols que sigui aquí treballar aquí a casa?
I però no es va parar, va passar amb el cotxe i va tornar a passar.
I després em truca, diu, no vinc pas,
diu, però ja el podeu fer fora, que hi hagués en carreres.
I després li vaig dir a la meva neboda, com ho reclamo ara.
I la diu, no diguis parlar amb la meva mare i el meu pare,
no diguem per res, callem, i va trucant al jefe,
i no sé com ho van arreglar, i a la tarda ja no va venir a treballar.
I va dir que... Com va?
Però ell sabia molt bé que era la cara, vull dir, té una cara,
i feliç, i clar, el meu cunyant no sabia pas qui era,
i ell no li xerran, i no l'ajudaran a fer les feines allà.
26 anys després, Víctor Ribó i Albert Carreres són lliures.
Ells han pagat el seu deute amb la justícia.
La ferida dels familiars del xico, però, no es tancarà mai.
Gràcies per escoltar-nos. Tornem tan aviat com puguem.
Dilecció, Núria Aventura i Sandra Novillo.
Montador musical, Sergi Cotilles.
Direcció artística, Dolors Martínez.
Direcció, guió i presentació, Carles Porta.
Amb les veus de Catalunya Ràdio.
La justícia es justa i recta.
La justícia tiene boca, llega tarde y se equivoca.
Aunque esto no pueda ser, cuando miras las noticias
de algún preso y han soltado sin haber sido juzgado,
pues el plazo ya ha acabado y yo no logro entender
qué le pasa a usted, señor juez.
Tanto tiempo es cerrando justicia,
y ese día no tiende a negar.
Señor juez, si usted no lo declara,
vaya a hablar con Núria Giscer.

[Transcript] Crims / El crim de Can Planes

Y si eso no es suficiente,
suba un esqueta más alto a nivel,
vaya a ser que con tanto interés
lo suelten ahora y se cube después.
Cuatro años han pasado, me ha citado el abogado,
largo rato hemos hablado, pero nada se ha aclarado.
La sonrisa medioabierta mientras se cierra la puerta,
más la fecha no ha logrado y eso me ha decepcionado.
Y yo no logro entender qué le pasa a usted, señor juez.
Tanto tiempo es cerrando justicia,
y ese día no tiende a negar.
Señor juez, si usted no lo declara,
vaya a hablar con Núria Giscer.
Y si eso no es suficiente,
suba un esqueta más alto a nivel,
vaya a ser que con tanto interés
lo suelten ahora y se cube después.
Vaos!
Suba un esqueta más alto a nivel,
y se cube después.